

[Ministeren for skatter og afgifter]

Hvad angår forslaget om at indføre en ejendomsvurdering i forbindelse med opsigelse af et lejemål i ejerlejligheder, kan jeg bemærke, at forslaget om, at opsigelse af lejemål skal udløse omvurdering, formentlig bliver meget vanskeligt at administrere, for myndighederne ved jo ikke, hvornår et lejemål opsiges, og opsigelse sker i nogle tilfælde med et meget langt varsel.

Men jeg kan i denne forbindelse oplyse, at regeringen for tiden undersøger muligheden for at medtage udstykkede ejerlejligheder ved førstkommende årsvurdering, efter at de er frigjort for lejerestriktionerne.

Dette kræver imidlertid, at der findes en løsning på de praktiske vanskeligheder, der er forbundet med afgrænsningen af disse ejerlejligheder. Jeg håber, at det kan lykkes, og SFs betænkeligheder ved, at lejeværdien af egen bolig bliver beregnet på grundlag af en for lav ejendomsvurdering i op til 4 år, vil dermed falde væk.

Sammenfattende kan jeg sige, at regeringen ikke kan gå ind for noget af de to lovforslag.

Stavad (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne give tilslutning til, at vi får løst det problem, som er rejst med det forslag, SF her har fremsat. Vi er meget enige i de principper, som SF har anvendt til at løse problemet. Det, der kan være spørgsmålet, er, om det er den rigtige teknik. Der har jeg nogle af de samme betænkeligheder, som skatteministeren gav udtryk for, bl.a. om man presser nogle lejeboliger over som ejerboliger, fordi frigørelsesafgiften forfalder på det tidspunkt, hvor lejemålet opsiges, eller kort efter, at lejemålet opsiges, i stedet for når der reelt sælges. Men jeg mener, det er nogle af alle de problemer, som vi må dykke ned i i udvalget.

At ministeren har betænkeligheder ved, at det skulle give et større provenu end det, forslagsstillerne har antydnet i forslaget, forbavser mig. Det er faktisk første gang, jeg har mødt en skatteminister, der mener, at det er et vægtigt argument imod et skatteforslag, at det skulle give et større provenu end det, der er anslået i forslaget.

Skatteministeren gjorde nogle betragtninger om, at det provenu, som kommer ind i statskassen, hvis forslaget bliver vedtaget, er

et beløb, der skal bæres af de nye ejere. Det tror jeg imidlertid ikke holder, for vi har ca. 50.000 usolgte ejerlejligheder, som er ude i konkurrence med ejerlejligheder, der går ind i et normalt ejerskifte, og de 50.000, hvor der er tale om førstegangsoverdragelse, er et fåtal i forhold til antallet af handler, der sker inden for ejerlejlighedssektoren i det hele taget. Jeg tvivler meget på, at sælgeren har nogen muligheder for at lægge afgiften på salgsprisen, for konkurrencen fra de ejerlejligheder, der er ude i almindelig handel i dag, er jo stor. Man ønsker jo altid at få den størst mulige pris; ingen forærer eller slår et beløb af prisen på en ejerlejlighed, fordi der er en forholdsvis lempelig beskatning på området.

Med de ændringer, der er sket i renteniveauet, er man også ude i en konkurrence med nybyggeriet, så alle de ting tilsammen tror jeg gør, at skatteministeren ikke får ret i sine betænkeligheder med hensyn til priserne. Men det er da muligt, at det er nogle ting, vi skal grave i under udvalgsbehandlingen.

Som konklusion vil jeg sige, at socialdemokratiet er enige i principperne. Vi er meget parate til at se på, om det er den rigtige teknik. Jeg mener, der er en række områder, hvor vi kan sætte spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt, men det synes jeg vi skal gøre i fællesskab. Jeg håber, at skatteministeren også vil være os behjælpelig i den sammenhæng, for hvis der skulle vise sig et flertal for et forslag med de principper, har vi behov for al mulig teknisk assistance, hvis det skal lykkes at lave en lovgivning, som ikke bliver for kompliceret, men som er administrerbar.

I den forbindelse synes jeg ikke, ministerens betragtninger om den forenkling, der er sket på ejendomsavancebeskatningens område, er rigtige, for her har man jo et helt konkret område med nogle helt konkrete beregninger, og der er ikke tale om en vurdering af, om det er spekulation eller ikke spekulation. Det var jo det, der voldte de meget store problemer i den tidligere beskatning af handel med fast ejendom. Det problem har vi ikke her, og derfor mener jeg ikke, at det tilnærmelsesvis rejser de samme problemer, og derfor tror jeg også, at vi, hvis vi i øvrigt finder de rigtige principper, vil kunne få det klaret, uden at det volder store administrative problemer.